

Środa, 7 lipca 2021 r.

P9_TA(2021)0328

Aspekty handlowe pandemii COVID-19 i jej konsekwencje dla handlu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie aspektów handlowych pandemii COVID-19 i jej konsekwencji dla handlu (2020/2117(INI))

(2022/C 99/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 lutego 2021 r. zatytułowany „Przegląd polityki handlowej – otwarta, zrównoważona i asertywna polityka handlowa” (COM(2021)0066),
- uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 17 czerwca 2020 r. w sprawie wyrównywania szans w związku z subsydiami zagranicznymi (COM(2020)0253);
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. zatytułowany „Decydujący moment dla Europy: naprawa i przygotowanie na następną generację” (COM(2020)0456),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 maja 2020 r. zatytułowany „Dostosowany program prac Komisji na 2020 r.” (COM(2020)0440) oraz list intencyjny przewodniczącej Ursuli von der Leyen do przewodniczącego Davida Marii Sassolego i kanclerz Angeli Merkel z dnia 16 września 2020 r. zatytułowany „Orędzie o stanie Unii 2020”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2020 r. zatytułowany „Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy” (COM(2020)0098),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowany „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” (COM(2020)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. zatytułowany „Strategia MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy” (COM(2020)0103),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 9 marca 2020 r. zatytułowany „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką” (JOIN(2020)0004),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 lutego 2020 r. zatytułowany „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy” (COM(2020)0067),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (COM(2019)0640),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 2 grudnia 2020 r. zatytułowany „Nowa agenda UE–USA na rzecz globalnych zmian” (JOIN(2020)0022),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie informacji zwrotnych i przyszłych działań w zakresie poprawy wdrażania i egzekwowania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w zawieranych przez UE umowach o wolnym handlu oraz zawierający 15 punktów plan działania w sprawie rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając porozumienie przyjęte podczas 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (porozumienie paryskie),

Środa, 7 lipca 2021 r.

- uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju ONZ,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie przeglądu polityki handlowej UE ⁽¹⁾, z 9 czerwca 2021 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” ⁽²⁾, z dnia 20 maja 2021 r. pt. „Kształtowanie cyfrowej przyszłości Europy: usunięcie barier w funkcjonowaniu jednolitego rynku cyfrowego i poprawa wykorzystania AI przez europejskich konsumentów” ⁽³⁾, z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie opracowania strategii UE na rzecz zrównoważonej turystyki ⁽⁴⁾, z dnia 10 marca 2021 r. pt. „W kierunku unijnego mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ zgodnego z zasadami WTO” ⁽⁵⁾, z dnia 10 marca 2021 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące należytej staranności i odpowiedzialności przedsiębiorstw ⁽⁶⁾, z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie nowego planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽⁷⁾, z dnia 25 listopada 2020 r. pt. „Nowa strategia przemysłowa dla Europy” ⁽⁸⁾, z dnia 7 października 2020 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki handlowej – roczne sprawozdanie za 2018 r. ⁽⁹⁾, z dnia 16 września 2020 r. w sprawie roli UE w ochronie i odtwarzaniu światowych lasów ⁽¹⁰⁾, z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej ⁽¹¹⁾, z dnia 12 grudnia 2017 r. pt. „W kierunku strategii w zakresie handlu elektronicznego” ⁽¹²⁾ oraz z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie nowej, perspektywicznej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji ⁽¹³⁾,
- uwzględniając opinię Komisji Handlu Międzynarodowego z dnia 15 kwietnia 2021 r. w sprawie sprawozdania pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – przywracanie przyrody do naszego życia”,
- uwzględniając art. 54 Regulaminu,
- uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Rozwoju oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0190/2021),
- A. mając na uwadze, że COVID-19 wywołał globalną pandemię, powodując bezprecedensowy globalny kryzys zdrowotny, gospodarczy, społeczny i humanitarny, który stworzył wąskie gardła i zakłócenia na niespotykaną skalę w obszarze handlu międzynarodowego, ograniczając go w wyniku rozprzestrzeniania się wirusa oraz obniżając globalną produkcję i zatrudnienie, zmniejszając poziom bezpośrednich inwestycji zagranicznych i zwiększając napięcia geopolityczne;
- B. mając na uwadze, że pandemia ukazała luki strategiczne w unijnych i globalnych łańcuchach dostaw, w tym dostaw surowców krytycznych i podstawowych towarów medycznych, takich jak środki ochrony indywidualnej i farmaceutyczne składniki czynne, oraz zwróciła uwagę na potrzebę zwiększenia odporności i dywersyfikacji na szczeblu globalnym, regionalnym i lokalnym;
- C. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 pogłębiła nierówności i wzmogła niepokój obywateli o utratę pracy w określonych sektorach, zmianę charakteru pracy oraz presję na płace i prawa pracowników; mając na uwadze, że problemy te należy rozwiązać, aby utrzymać poparcie publiczne dla światowego handlu;
- D. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 grozi zahamowaniem światowej walki ze zmianą klimatu, podczas gdy potrzebujemy globalnych działań i współpracy w celu opracowania strategii politycznych oraz włączenia działań w dziedzinie klimatu do polityki wewnętrznej i zewnętrznej, gdyż sama szczepionka nie wystarczy do wyjścia z kryzysu społecznego, środowiskowego i gospodarczego spowodowanego przez COVID-19;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0337.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0277.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0261.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0109.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0071.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0073.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0040.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0321.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0252.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0212.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0078.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 22.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 30.

Środa, 7 lipca 2021 r.

- E. mając na uwadze, że chociaż Unia Europejska znacznie ograniczyła wewnętrzne emisje gazów cieplarnianych, to jednak emisje gazów cieplarnianych związane z towarami przywożonymi stale rosną, podważając tym samym starania Unii o zmniejszenie jej globalnego śladu emisji gazów cieplarnianych;
- F. mając na uwadze, że według szacunków Międzynarodowego Funduszu Walutowego⁽¹⁴⁾ handel międzynarodowy towarami i usługami w 2022 r. ma wzrosnąć o 8,4 %, a polityka handlowa musi odgrywać ważną rolę w odbudowie po pandemii COVID-19; mając na uwadze, że komunikat Komisji w sprawie przeglądu polityki handlowej należy uzupełnić dalszym dialogiem i przejrzystością względem Parlamentu Europejskiego, który będzie odgrywać kluczową rolę we wdrażaniu tego komunikatu, a także strategią zwiększania odporności i strategicznej autonomii UE, w tym dostosowanymi środkami z zakresu polityki i instrumentami w obszarze produkcji krajowej, przenoszeniem produkcji do krajów bliżej położonych, dywersyfikacją dostawców i gromadzeniem zapasów;
- G. mając na uwadze, że UE, jako największy na świecie blok handlowy, o rozległej sieci umów handlowych, jest największym podmiotem na światowej scenie handlowej i ma wyjątkową możliwość nawiązywania globalnej współpracy, stymulowania wdrażania norm, wartości i ram zrównoważonego rozwoju UE w krajach partnerskich oraz zapewnienia trwałej odbudowy światowej gospodarki, zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i porozumieniem paryskim;
- H. mając na uwadze, że podziały w Światowej organizacji Handlu (WTO) i pilna potrzeba jej reformy skomplikowały skoordynowane wysiłki mające na celu zachowanie otwartości globalnych łańcuchów dostaw, a priorytetem musi obecnie być odbudowa zaufania do wielostronnych instytucji jako podmiotów mogących zapewnić globalną reakcję w drodze znacznego przyspieszenia postępów w dyskusji na temat inicjatywy WTO „Handel i Zdrowie”;
- I. mając na uwadze, że ważna jest ścisła współpraca między WTO a innymi organami międzynarodowymi, w szczególności Światową Organizacją Zdrowia (WHO), instytucjami ONZ i Bankiem Światowym, aby przeciwdziałać kryzysowi w sposób kompleksowy, ze zwróceniem szczególnej uwagi na skutki dla zdrowia i gospodarki w krajach rozwijających się;

Sprawiedliwe, odporne i ekologiczne łańcuchy wartości

1. podkreśla, że polityka handlowa znalazła się na rozdrożu; zauważa, że rzeczywistość geopolityczna uległa zmianie i podkreśla, że UE nadal musi odnaleźć swoją pozycję w tym nowym środowisku; jest przekonany, że pandemia COVID-19 zwiększyła potrzebę dogłębnego przeglądu polityki handlowej UE; podkreśla, że Parlament gotów jest aktywnie uczestniczyć w przeglądzie polityki handlowej;
2. podkreśla znaczenie sprawiedliwych, odpornych i zrównoważonych łańcuchów wartości, które zapewniają poszanowanie praw człowieka i praw pracowniczych oraz przestrzeganie norm środowiskowych; przypomina, że instrumentem służącym osiągnięciu tego celu powinna być obowiązkowa należyta staranność w łańcuchach dostaw; podkreśla, że należy zwrócić większą uwagę na niekorzystną pozycję mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w UE, a zwłaszcza w krajach rozwijających się, ponieważ duże przedsiębiorstwa posiadają większą zdolność do radzenia sobie ze wstrząsami zewnętrznymi; podkreśla znaczenie wykorzystania prognoz strategicznych w celu poprawy gotowości i odporności UE oraz krajów rozwijających się na wszelkie przyszłe wstrząsy i kryzysy zdrowotne, w tym pojawienie się nowych mutacji chorób i przyszłych pandemii, z myślą o opracowaniu strategii i działań dostosowanych do przyszłych wyzwań; wskazuje, że kluczowym filarem unijnej strategii zrównoważonego łańcucha dostaw byłoby wymaganie od przedsiębiorstw w dużym stopniu narażonych na międzynarodowe łańcuchy dostaw, by podlegały prawnie wiążącym wymogom sprawozdawczym w kontekście nadchodzącego przeglądu dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej⁽¹⁵⁾;
3. domaga się od UE zapewnienia, by handel także przynosił korzyści podmiotom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji gospodarczej; przypomina w tym względzie, że szczególne działania promujące „sprawiedliwe i etyczne systemy handlowe”, do których Komisja zobowiązała się w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”, stały się jeszcze bardziej znaczące w obecnych okolicznościach, biorąc pod uwagę, że inicjatywy oddolne dotyczące sprawiedliwego handlu mogą zapewniać, by handel przynosił korzyści podmiotom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji gospodarczej w łańcuchu dostaw; podkreśla znaczenie przewidywalnych zamówień długoterminowych oraz odnotowuje udane systemy składania takich zamówień w sektorze sprawiedliwego handlu;

⁽¹⁴⁾ Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Światowa prognoza gospodarcza: Managing Divergent Recoveries [Zarządzanie zróżnicowanymi poziomami ożywienia gospodarczego], kwiecień 2021 r.

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/95/UE z dnia 22 października 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji niefinansowych i informacji dotyczących różnorodności przez niektóre duże jednostki oraz grupy (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 1).

Środa, 7 lipca 2021 r.

4. wzywa Komisję do promowania inicjatyw dotyczących sprawiedliwego handlu za pośrednictwem programów UE angażujących osoby młode i sektor prywatny, w działaniach zewnętrznych w ujęciu ogólnym, podczas wdrażania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, za pośrednictwem delegatur UE, a także poprzez nagradzanie najlepszych praktyk i ułatwianie wymiany wiedzy między organami lokalnymi, regionalnymi i krajowymi, społeczeństwem obywatelskim, szkołami i uniwersytetami w UE, w tym w drodze rozszerzenia zakresu nagrody „Miasta UE dla sprawiedliwego i etycznego handlu” na szkoły i uniwersytety oraz ustanowienia corocznego Tygodnia Sprawiedliwego Handlu organizowanego w Brukseli przez Komisję; domaga się, by Komisja przekazywała sprawozdania na temat wsparcia inicjatyw dotyczących sprawiedliwego handlu przez UE i państwa członkowskie;

5. zauważa, że globalne łańcuchy wartości często wiążą się z asymetrycznymi skutkami, w tym dla krajów najsłabiej rozwiniętych, nierównomiernym rozkładem ryzyka, a także wywierają nieproporcjonalnie negatywny wpływ na kobiety; ubolewa nad faktem, że podczas pandemii ten nierówny rozkład spowodował przerzucanie przez niektóre europejskie przedsiębiorstwa kosztów niższego popytu na cały łańcuch dostaw, w tym w krajach rozwijających się oraz anulowanie zamówień na towary już wyprodukowane, a w niektórych przypadkach nawet wysłane; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi, samorządami lokalnymi, sektorem prywatnym i społeczeństwem obywatelskim w celu osiągnięcia sprawiedliwszego rozkładu negatywnych skutków i ryzyka we wszystkich łańcuchach dostaw; wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków w następstwie jej zobowiązania do wdrożenia zerowej tolerancji dla pracy dzieci do końca 2021 r., który to rok ONZ ogłosiła rokiem zwalczania pracy dzieci;

6. podkreśla, że łańcuch wartości w sektorze turystyki stanowi jeden z głównych europejskich ekosystemów przemysłowych; podkreśla w związku z tym, że z uwagi na ograniczenia w podróżowaniu i zakłócenia w łańcuchach dostaw spowodowane kryzysem związanym z COVID-19 w sektorach związanych z turystyką, takich jak sektor hotelarsko-gastronomiczny, a także innych podstawowych gałęziach przemysłu (lotniczym, motoryzacyjnym, stalowym, stoczniowym i morskim) obserwuje się załamanie handlowe i gospodarcze;

7. podkreśla, że skuteczne zasady zapewniające europejskim przedsiębiorstwom uczciwą konkurencję i równe warunki działania zarówno na rynku wewnętrznym, jak i na rynkach państw trzecich, są konieczne do zagwarantowania wzajemnie korzystnych stosunków handlowych z partnerami międzynarodowymi oraz ochrony jednolitego rynku przed agresywnymi strategiami inwestowania ze strony podmiotów spoza UE próbujących zyskać na obecnym kryzysie; podkreśla znaczenie instrumentów ochrony handlu w tym zakresie; podkreśla, że rozporządzenie dotyczące egzekwowania powinno pozytywnie przyczynić się do osiągnięcia celu, jakim jest zagwarantowanie uczciwej konkurencji i równych warunków działania, oraz zwraca uwagę, że rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju stanowią integralną część polityki handlowej;

8. apeluje, by Komisja niezwłocznie uzupełniła unijny zestaw narzędzi ochrony handlu w 2021 r. poprzez wnioski ustawodawcze poparte ocenami skutków, nadając priorytet instrumentowi przeciwdziałania środkom przymusu i instrumentowi służącemu zwalczaniu zakłóceń spowodowanych przez zagraniczne subsydia i przedsiębiorstwa państwowe, oraz by zakończyła negocjacje w sprawie instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym; wskazuje na wymuszający wpływ sankcji eksterytorialnych nakładanych przez państwa trzecie oraz na potrzebę zabezpieczenia funkcjonowania instrumentów finansowych przed takimi środkami; zwraca uwagę na znaczenie publicznej interwencji finansowej podczas pandemii COVID-19;

9. jest przekonany, że otwartość powinna iść w parze z ochroną naszych strategicznych sektorów i powinna być ściśle związana z ambitną, perspektywiczną polityką przemysłową zgodną z Zielonym Ładem i strategią cyfrową, co może wzmocnić zdolności UE do przeciwstawiania się przyszłym wstrząsom w sektorach strategicznych, pobudzić ożywienie gospodarcze oraz zapewnić konkurencyjność unijnych przedsiębiorstw, przyczyniając się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i zapewnienia, aby Europa odgrywała kluczową rolę w produkcji innowacyjnych towarów i świadczeniu przyszłych usług;

10. uważa, że dywersyfikacja i odporność łańcucha dostaw powinny zajmować kluczowe miejsce w zmienionej unijnej polityce handlowej; podkreśla powiązanie między handlem a interesami w zakresie bezpieczeństwa oraz domaga się proporcjonalnego zwiększenia i egzekwowania monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, tym samym uzupełniając i wspierając wysiłki państw członkowskich na rzecz wdrożenia takiego monitorowania w celu ochrony europejskich sektorów strategicznych oraz zapobiegania szkodliwym i możliwym do wykorzystania zależnościami gospodarczym od podmiotów spoza UE;

11. wyraża przekonanie, że UE jest zbyt zależna od ograniczonej liczby dostawców niektórych kluczowych surowców, towarów i usług, w szczególności środków medycznych i farmaceutycznych, oraz że podważa to jej strategiczną autonomię i cele geopolityczne; nalega, aby UE przewyciężyła te niepożądane zależności poprzez horyzontalną kombinację strategii politycznych zachęcających przedsiębiorstwa do gromadzenia zapasów, zwiększania produkcji, dywersyfikacji strategii zaopatrzenia i, w razie konieczności, promowania przenoszenia produkcji do krajów bliżej położonych oraz repatriacji produkcji, co mogłoby stworzyć nowe możliwości handlowe dla partnerów z wschodniego i południowego sąsiedztwa oraz musi być powiązane ze zbliżeniem przepisów w sektorach strategicznych;

Środa, 7 lipca 2021 r.

12. podkreśla zagrożenia dla krytycznych łańcuchów dostaw, które uwidocznił kryzys COVID-19, i wzywa Komisję, by w przygotowywanej strategii przemysłowej zwróciła szczególną uwagę na zrównoważony charakter łańcuchów dostaw w UE, określając, które łańcuchy dostaw mogłyby odnieść korzyści ze zwiększonej odporności dzięki dywersyfikacji dostaw, repatriacji produkcji i gromadzeniu zapasów; uważa jednak, że przedsiębiorstwa powinny ostatecznie same decydować o sposobie zarządzania swoimi globalnymi łańcuchami dostaw;

13. zwraca uwagę, że Komisja powinna promować na szczeblu globalnym gospodarkę o obiegu zamkniętym i podkreśla rolę, jaką umowy handlowe powinny odgrywać w realizacji celów gospodarki o obiegu zamkniętym, dywersyfikacji podaży i wzmacnianiu otwartych stosunków handlowych w zakresie kluczowych towarów i usług; podkreśla, że skrócenie łańcuchów dostaw do sąsiedztwa UE i Afryki bądź ich modyfikacja mogą wywierać pozytywny wpływ na zrównoważony, ekologiczny i odporny wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, a także na interesy strategiczne UE;

14. odnotowuje, że łańcuchy dostaw rolno-spożywczych w UE funkcjonowały podczas pandemii, jednak ubolewa, że ograniczenia wywozowe i bariery handlowe spowodowały liczne zakłócenia; zauważa, że system informacji o rynkach rolnych (AMIS), który skupia główne kraje prowadzące handel towarami rolnymi w celu zwiększenia przejrzystości rynku żywności i reakcji politycznej na rzecz bezpieczeństwa żywnościowego, można uznać za przykład dobrej praktyki; wzywa Komisję do zbadania, czy ten model można zastosować również w innych łańcuchach wartości; popiera działania na rzecz ułatwiania handlu podjęte w celu promowania norm bezpieczeństwa żywności oraz środków sanitarnych i fitosanitarnych w odpowiedzi na COVID-19; odnotowuje, że według Światowego Programu Żywnościowego ONZ (WFP) pandemia COVID-19 naraziła 265 milionów ludzi na ryzyko poważnych niedoborów żywności w 2020 r. w krajach o niskim i średnim dochodzie, czyli o 130 mln więcej niż w 2019 r.; zwraca się do Komisji o określenie i zbadanie we współpracy z ONZ najbardziej odpowiednich środków gwarantujących, że pandemia nie przełoży się na kryzys żywnościowy w krajach rozwijających się;

15. wzywa Komisję do przedstawienia strategii w zakresie handlu cyfrowego, która zwiększa dostęp europejskich przedsiębiorstw do rynku, rozwija infrastrukturę cyfrową, harmonizuje ramy regulacyjne, modernizuje narzędzia handlowe i celne oraz chroni prawa obywateli UE wynikające z RODO⁽¹⁶⁾;

16. wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej oceny, czy nowa unijna modelowa klauzula dotycząca przepływów danych zapewni ochronę danych Europejczyków i prawa do prywatności w przypadku sporu z partnerem handlowym; podkreśla, że istniejące i przyszłe środki chroniące podstawowe prawa do prywatności i ochrony danych osobowych nie mogą być podważane przez międzynarodowe umowy handlowe; wzywa Komisję do uwzględniania odpowiednich zobowiązań państw trzecich przy ocenie ich adekwatności, w tym w odniesieniu do dalszego przekazywania danych;

17. podkreśla przyspieszenie rewolucji cyfrowej w związku z COVID-19 oraz uznaje znaczenie przejścia przez UE wiodącej roli w wyznaczaniu standardów zrównoważonej gospodarki światowej opartej na technologii cyfrowej i utrzymaniu otwartości międzynarodowego przepływu danych, aby szybko pokonać szereg barier handlowych i wąskich gardeł; podkreśla, że UE może ustanowić globalną normę dla sprawiedliwego i odpornego handlu cyfrowego w ramach swoich porozumień dwustronnych i wielostronnych oraz w wielostronnych negocjacjach w sprawie handlu elektronicznego i ułatwień inwestycyjnych; podkreśla, że rozdział dotyczący cyfryzacji w umowie o handlu i współpracy UE–Zjednoczone Królestwo może stanowić model dla przyszłych umów handlowych;

18. apeluje o zapewnienie zachęt, w tym w drodze dostosowanych przepisów w sprawie pomocy państwa, dla przedsiębiorstw UE, aby uczyniły swoje łańcuchy wartości bardziej zrównoważonymi oraz skróciły lub dostosowały swoje łańcuchy dostaw, jeżeli mogłoby to być korzystne dla gospodarki UE, odporności, celów geopolitycznych lub autonomii strategicznej UE, w celu zapewnienia pełnego wliczenia w cenę zewnętrznych kosztów społecznych, środowiskowych i ekonomicznych zgodnie ze strategiami politycznymi UE, takimi jak strategia „od pola do stołu”, plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, strategia na rzecz bioróżnorodności oraz intensyfikacja działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania lasów na świecie;

19. wzywa Komisję do szczegółowego zbadania, w jaki sposób i w jakim zakresie odbywają się transfery powstających i przełomowych technologii z UE do państw autorytarnych przy okazji przepływów handlowych i inwestycyjnych; wzywa Komisję do zaproponowania nowych środków w celu ograniczenia takich transferów, w tym dzięki współpracy w łańcuchu dostaw z partnerami o podobnych poglądach; domaga się zainicjowania dialogu z Tajwanem na temat półprzewodników;

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Środa, 7 lipca 2021 r.

Polityka handlowa dotycząca krytycznych produktów zdrowotnych: wnioski z kryzysu związanego z COVID-19

20. podkreśla, że zarządzanie handlem międzynarodowym, przedkładające współpracę międzynarodową nad konkurencją, ma do odegrania istotną rolę w szybkim rozwoju terapii medycznych i szczepionek, szybkim zwiększaniu produkcji, rozwoju odpornych globalnych łańcuchów wartości i zapewnieniu sprawiedliwego dostępu do rynku na całym świecie; w związku z tym podkreśla, że obecna pandemia powinna stać się bodźcem do wzmocnienia współpracy międzynarodowej i globalnej gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych w dziedzinie zdrowia, co wymaga dalszego zaangażowania ze strony UE i państw członkowskich działających wspólnie jako „Drużyna Europy”. podkreśla potrzebę zajęcia się związanymi z handlem przyczynami pandemii i chorób odzwierzęcych, takimi jak wpływ handlu na degradację biosfery;

21. z zadowoleniem przyjmuje wniosek kilku szefów rządów dotyczący międzynarodowego traktatu w sprawie reagowania w razie pandemii oraz apeluje, by obejmował on silny filar handlowy; podkreśla, że międzynarodowe ramy handlowe muszą wspierać współpracę oraz wdrażać mechanizmy strukturalnego i szybkiego reagowania, aby pomagać rządowi w sprostaniu wyzwaniom związanym z zagrożeniami zdrowia; podkreśla, że porozumienia takie powinny z jednej strony obejmować podejście po stronie popytu ukierunkowane na potrzeby, przewidujące wspólne finansowanie i globalnie skoordynowane zaawansowane zakupy, a z drugiej strony zintegrowaną strategię po stronie podaży w celu zwiększenia zdolności produkcyjnej w całym łańcuchu wartości; utrzymuje, że należy poczynić postępy w obszarze przejrzystości względem dostępnych zapasów, globalnych sieci dostaw, zdolności produkcyjnych i wyceny podstawowych produktów zdrowotnych, wdrażania i opracowywania wyjątków od ochrony praw własności intelektualnej ze względów bezpieczeństwa zdrowia publicznego, zwiększania globalnej mobilności usług podstawowych, ochrony i promowania odporności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz rozwoju podejścia intersekcyjnego do zwalczania negatywnego wpływu kryzysów zdrowotnych na równouprawnienie płci, równość wynagrodzeń i pozycję mniejszości;

22. domaga się ustanowienia nowego Komitetu ds. Handlu i Zdrowia podczas 12. konferencji ministerialnej WTO, który opracuje wytyczne dotyczące sposobu wdrażania przez rządy istniejących wyjątków i elastyczności w międzynarodowym prawie handlowym, aby zwiększyć bezpieczeństwo zdrowia publicznego, oraz mechanizmy, jakie należy wdrożyć w celu usprawnienia globalnej reakcji na zagrożenia zdrowia, a także przygotowuje podstawy dla filaru handlowego na potrzeby negocjacji dotyczących przyszłego międzynarodowego traktatu w sprawie reagowania w razie pandemii;

23. podkreśla, że globalne łańcuchy dostaw surowców, produkcji i dystrybucji szczepionek muszą odnosić korzyści z otwartych stosunków handlowych; podkreśla, że protekcyjność w produkcji i dystrybucji szczepionek może utrudniać reakcję na globalną pandemię; podkreśla w związku z tym szkodliwe skutki jednostronnych środków, takich jak ograniczenia i zakazy wywozu, a także brak przejrzystości światowych zapasów i późniejsze spekulacje cenowe w odniesieniu do rzadkich podstawowych towarów, zwłaszcza w krajach o niskim i średnim dochodzie; wzywa zatem UE, by zachęcała do przyjęcia inicjatywy WTO „Handel i Zdrowie” do końca 2021 r., do bliższej współpracy globalnej i była znacznie bardziej wymagająca, jeśli chodzi o przejrzystość dostaw, produkcji i kosztów produktów medycznych, odporność globalnych systemów opieki zdrowotnej oraz dostępne i przystępne cenowo produkty i usługi medyczne; wzywa UE do dopilnowania, by przyszłe zaawansowane umowy zakupu, w szczególności szczepionek następnej generacji, były w pełni jawne;

24. wzywa UE do uwzględnienia zobowiązań dotyczących tajemnicy handlowej, danych zastrzeżonych i transferu technologii oraz do żądania od dostawców niezbędnej przejrzystości, w tym analizy kosztów i zysków w odniesieniu do każdego produktu;

25. dlatego jest zaniepokojony nowym wzrostem ograniczeń wywozu szczepionek przez główne kraje produkujące szczepionki, takie jak Stany Zjednoczone, Zjednoczone Królestwo, Chiny i Indie oraz, w mniejszym stopniu, UE, i podkreśla, że może to zagrozić szybkiemu wzrostowi zdolności produkcyjnych szczepionek na świecie, zakłócić łańcuchy produkcji oraz prowadzić do działań odwetowych; wzywa Komisję do współpracy z krajami produkującymi szczepionki w celu szybkiego usunięcia barier wywozowych; potwierdza, że unijny mechanizm wydawania zezwoleń na wywóz jest środkiem tymczasowym, stosowanym jedynie w ostateczności, który powinien być przekształcony w mechanizm zapewniania przejrzystości; nalega na otrzymanie terminowego i kompleksowego dostępu do takich danych; podkreśla, że zwiększona przejrzystość zwiększyła zaufanie obywateli Unii do rozprowadzania szczepionki przez UE i zarządzania pandemią COVID-19;

26. wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą liczbą wariantów wirusa wywołującego COVID-19; podkreśla, że brak produkcji i dystrybucji szczepionek w państwach trzecich może prowadzić do wzrostu liczby różnych nowych wariantów; dostrzega, że UE jest jednym z największych eksporterów szczepionek do państw trzecich, ale na poziomie bezwzględnych eksport ten nie jest jeszcze wystarczający, aby zwalczyć globalną pandemię; podkreśla, że program COVAX obecnie nie jest w stanie dostarczać szczepionek dla najbardziej zagrożonych osób zgodnie z zapotrzebowaniem; podkreśla, że terminowy

Środa, 7 lipca 2021 r.

dostęp do szczepionek może być korzystny dla odbudowy i odporności globalnej oraz unijnej gospodarki; wzywa Komisję do prowadzenia skutecznej dyplomacji w zakresie szczepionek i zaopatrzenia medycznego, aby zwiększyć wiarygodność i widoczność dyplomatyczną UE, a także wzywa do zwiększenia międzynarodowych wysiłków na rzecz przyspieszenia dostaw szczepionek dla programu COVAX;

27. podkreśla, że szczepionki przeciwko COVID-19 i jego wariantom powinny być globalnym dobrem publicznym i że należy pilnie skoncentrować wielostronne wysiłki na sprawiedliwej dystrybucji szczepionek na całym świecie, szybkim zwiększeniu światowych zdolności produkcyjnych oraz ustanowieniu efektywnych partnerstw i transferze technologii, w tym w krajach o niskim i średnim dochodzie; podkreśla, że w oparciu o zdobyte doświadczenia należy nadal ulepszać ramy partnerstwa publiczno-prywatnego leżące u podstaw rozwoju i produkcji szczepionek oraz innych podstawowych technologii medycznych; zadowoleniem przyjmuje światowy szczyt w sprawie łańcucha dostaw i produkcji szczepionek C19, który odbył się w dniach 8 i 9 marca 2021 r., i wzywa do ustanowienia platform strukturalnych w celu szybkiego zwiększenia produkcji szczepionek w większej liczbie krajów, co mogłoby przyjąć formę platformy koordynacyjnej opartej na partnerstwie publiczno-prywatnym skupiającej podmioty prywatne i publiczne, aby umożliwiać tworzenie partnerstw i rozwijać je, monitorować wąskie gardła oraz identyfikować środki w celu wsparcia produkcji i stosowania szczepionek; podkreśla wysiłki podejmowane przez dyrektor generalną WTO w celu zaangażowania członków w dyskusję na temat inicjatyw dotyczących handlu i zdrowia;

28. podkreśla, że międzynarodowa polityka handlowa musi odgrywać aktywną rolę w tym przedsięwzięciu poprzez umożliwienie handlu surowcami, łagodzenie niedoborów wykwalifikowanego i doświadczonego personelu, rozwiązywanie problemów łańcucha dostaw i spowodowanie przeglądu globalnych ram praw własności intelektualnej na wypadek przyszłych pandemii; nalega w związku z tym na konstruktywny dialog na temat tymczasowego odstąpienia od Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) w celu zagwarantowania, że państwa nie spotkają się z odwetem za naruszenia patentów związanych z COVID-19 podczas pandemii;

29. zwraca uwagę na duże wysiłki podjęte przez badaczy i przemysł na rzecz rozwoju nowych metod diagnostyki i leczenia COVID-19 oraz szczepionek przeciwko tej chorobie; zwraca uwagę na kluczową rolę odgrywaną przez zasoby sektora publicznego umożliwiające przedsiębiorstwom farmaceutycznym eliminowanie ryzyka w całym łańcuchu wartości szczepionek dzięki finansowaniu i dużym subsydiom na badania i rozwój, a także dzięki zaawansowanym umowom zakupu na dużą skalę; podkreśla także zasadniczy wkład pracowników opieki zdrowotnej, pacjentów, osób wyleczonych z COVID-19 oraz ogółu społeczeństwa, którzy uczestniczyli w badaniach klinicznych oraz innych działaniach w obszarze badań i rozwoju dotyczących różnych środków terapeutycznych i szczepionek; uważa, że wielostronne ramy praw własności intelektualnej mogą zapewnić ochronę i zachęty, które mają kluczowe znaczenie dla gotowości na przyszłe pandemie, oraz uznaje ich rolę w ułatwianiu szerokiej i bezprecedensowej współpracy między rządami, instytucjami badawczymi i firmami farmaceutycznymi;

30. podkreśla kluczowe znaczenie otwartej wymiany technologii, know-how i badań dla skutecznego reagowania na pandemię oraz pełnego uczestnictwa firm farmaceutycznych w wielostronnych inicjatywach, takich jak C-TAP (baza danych o technologiach związanych z COVID-19) i nowo utworzone centrum transferu technologii WHO, w celu wykorzystania ich pełnego potencjału;

Handel i zrównoważony rozwój

31. popiera uwzględnienie Europejskiego Zielonego Ładu w komunikacie w sprawie przeglądu polityki handlowej i wzywa do prowadzenia asertywnej polityki handlowej ukierunkowanej na multilateralizm, odporność i zrównoważony rozwój, zgodnie ze zobowiązaniem UE do realizacji oenzetowskich celów zrównoważonego rozwoju; wzywa do opracowania konkretnego planu działania, planu prac i harmonogramu, aby urzeczywistnić te ambicje; zachęca zatem Komisję do podjęcia współpracy z partnerami w celu aktualizacji istniejących umów handlowych i inwestycyjnych poprzez wykorzystanie zawartych w nich klauzul przeglądowych;

32. z zadowoleniem przyjmuje włączenie porozumienia paryskiego jako podstawowego elementu do wszystkich przyszłych umów handlowych, inwestycyjnych i umów o partnerstwie; podkreśla, że ratyfikacja podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i poszanowanie praw człowieka są warunkami zawierania umów o wolnym handlu; wzywa Unię, by podczas przeglądu i negocjowania umów angażowała się w kontakty z przyszłymi i obecnymi partnerami handlowymi w celu ratyfikacji i skutecznego wdrożenia innych zaległych konwencji MOP i wielostronnych porozumień dotyczących środowiska; zwraca się o włączenie ambitnych rozdziałów dotyczących równouprawnienia płci, wzmacniania pozycji kobiet oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), a także specjalnych rozdziałów dotyczących handlu cyfrowego, do wszystkich umów handlowych;

Środa, 7 lipca 2021 r.

33. podkreśla, że odbudowa po pandemii COVID-19 jest wyjątkową okazją do ustalenia programu na rzecz wspierania zrównoważonego wzrostu gospodarczego; w związku z tym wzywa Komisję do przyspieszenia przeglądu 15-punktowego planu działania w sprawie rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju w 2021 r., tak aby można było go wdrażać we wszystkich trwających negocjacjach; oczekuje zajęcia się w ramach przeglądu wykonalnością i przypomina w związku z tym nieoficjalny dokument Niderlandów i Francji na temat handlu, skutków społeczno-gospodarczych i zrównoważonego rozwoju⁽¹⁷⁾; sugeruje, że jako minimum należy uwzględnić niedawne postępy w zakresie zapewnienia wykonalności polityki handlowej UE, mianowicie zdolność do przeciwdziałania nieprzestrzeganiu przepisów przez partnerów poprzez jednostronne sankcje, stosowane jedynie w ostateczności, takie jak wprowadzenie ceł lub kontyngentów na określone produkty lub krzyżowe zawieszenie innych części umowy;

34. wzywa Radę i Komisję, by włączyły do rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt, sprawiedliwego handlu i gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla w tym względzie rolę głównego urzędnika ds. egzekwowania przepisów handlowych oraz domaga się ścisłej współpracy z Komisją Handlu Międzynarodowego Parlamentu Europejskiego przy monitorowaniu i kontroli egzekwowania rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju; wzywa Komisję, by wyciągnęła wnioski z niedawnego posiedzenia panelu ekspertów, tak aby rozdziały dotyczące handlu i zrównoważonego rozwoju zawierały plan działania z konkretnymi i możliwymi do zweryfikowania zobowiązaniami;

35. ubolewa, że elektronika użytkowa nadal jest traktowana preferencyjnie w stosunku do towarów związanych z przemysłem ekologicznym, a taryfy i bariery handlowe są sprzeczne z zasadami zrównoważonego handlu; podkreśla, że znoszenie taryf i barier handlowych dla ekologicznych towarów i usług powinno być zaplanowane zgodnie z zasadami WTO, aby zapewnić wkład w innowacyjne rozwiązania, przeciwdziałać kryzysowi klimatycznemu i przyczynić się do osiągnięcia celów Zielonego Ładu i celów zrównoważonego rozwoju, a także zrównoważonego rozwoju na całym świecie; domaga się, aby Komisja zbadała instrumenty pozwalające zaradzić tym zakłóceniom i urzeczywistniła Zielony Ład poprzez wdrażanie go we wszystkich aspektach polityki handlowej;

36. zwraca uwagę, że wysokie koszty początkowe, które mogą zwrócić się dopiero z czasem, oraz brak wiedzy fachowej i sprzętu utrudniają lub spowalniają obecnie transformację ekologiczną i cyfrową w krajach rozwijających się; domaga się, aby Komisja wykorzystała wszystkie dostępne jej instrumenty handlowe i strategię polityki współpracy na rzecz rozwoju w celu zwiększenia wsparcia finansowego, pomocy technicznej, transferu technologii, budowania zdolności i cyfryzacji, aby wzmocnić pozycję krajów rozwijających się i umożliwić im osiągnięcie trwałej odporności oraz lepiej wdrażać należytą staranność w całym łańcuchu dostaw;

37. apeluje do UE o przejście wiodącej roli w wymiarze wielostronnym, aby zaangażować kraje i partnerów handlowych o podobnych poglądach w realizację silnego programu środowiskowego, w tym w stopniowy rozwój zasad, w celu zniesienia dotacji zakłócających rynek oraz dotacji szkodliwych dla środowiska w umowach handlowych oraz na szczeblu WTO, a także zasad dotyczących dotacji na paliwa kopalne, w oparciu o zasadę „nie czyni poważnych szkód”;

38. podkreśla znaczenie sporządzania ocen wpływu na zrównoważony rozwój na zasadzie ex ante, śródkresowej i ex post, zgodnie z konkretnym harmonogramem, uwzględniając ewentualne zagrożenia na jak najwcześniejszym etapie oraz, jeżeli oceny ex post wykażą, że jest to konieczne, reagując na negatywne skutki; wzywa Komisję do regularnego przekazywania Parlamentowi informacji na temat trwających i ukończonych ocen wpływu; podkreśla potrzebę opracowania kompleksowych ram zawierających konkretne cele, aby realizować założenia wskazane w celach zrównoważonego rozwoju, Zielonym Ładzie i programie godnej pracy MOP w ramach umów handlowych i inwestycyjnych; podkreśla, że nowe umowy należy zawierać dopiero po osiągnięciu tych celów, a istniejące umowy należy odpowiednio zmienić;

39. podkreśla, że przejrzystość, dialog i dobra komunikacja z obywatelami i zainteresowanymi stronami mają kluczowe znaczenie dla wspierania polityki handlowej i czerpania z niej korzyści; z zadowoleniem przyjmuje zatem platformę Access2Markets oraz wysiłki Komisji na rzecz promowania tego narzędzia; podkreśla, że rola i obowiązki społeczeństwa obywatelskiego i wewnętrznych grup doradczych, których rola w zakresie monitorowania mogłaby zostać jeszcze bardziej rozszerzona, muszą być wyraźnie określone w umowach politycznych i handlowych UE oraz że pomocy finansowej powinny towarzyszyć środki służące budowaniu zdolności, aby umożliwić jej skuteczne funkcjonowanie; podkreśla potencjał delegatur UE we wspieraniu prac wewnętrznych grup doradczych w państwach trzecich oraz monitorowaniu wdrażania umów handlowych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na wspieranie MŚP w korzystaniu z umów oraz ułatwień w handlu; ubolewa nad brakiem nadrzędnej struktury w tym zakresie;

40. podkreśla zapotrzebowanie na większą spójność i przejrzystość w procesach kontroli unijnej polityki handlowej; podkreśla potrzebę spójnych, jasnych, mierzalnych i obiektywnych kryteriów dla unijnej polityki handlowej i zaangażowania obywateli Unii, usprawnionego dialogu między Komisją a Parlamentem, większej spójności polityki oraz lepszej kontroli wszystkich aspektów polityki handlowej; podkreśla w tym względzie rolę ocen wpływu na zrównoważony rozwój na zasadzie ex ante, śródkresowej i ex post; wzywa Komisję do współpracy z Parlamentem

(17) Nieoficjalny dokument Niderlandów i Francji na temat handlu, skutków społeczno-gospodarczych i zrównoważonego rozwoju, dostępny na stronie „the Netherlands at International Organisations (permanentrepresentations.nl)”.

Środa, 7 lipca 2021 r.

Europejskim na wszystkich etapach opracowywania wniosków, reagowania na wnioski przedstawione przez wewnętrzne grupy doradcze, ożywienia dialogu na poziomie społeczeństwa obywatelskiego i zintensyfikowania współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w ramach Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego; wzywa Parlament do zorganizowania regularnych konsultacji z wewnętrznymi grupami doradczymi;

Multilateralizm i geopolityczne miejsce Europy na świecie

41. zachęca Komisję do określenia możliwych konkretnych i szczegółowych działań oraz planu działania w celu wdrożenia koncepcji otwartej strategicznej autonomii oraz zapewnienia, by dostępne były wszystkie opcje; zauważa z zaniepokojeniem, że wybuch pandemii COVID-19 spowodował wzrost geopolitycznej konkurencji i napięć;

42. przypomina o geopolitycznym znaczeniu silnej, zdywersyfikowanej i odpornej unijnej polityki handlowej; przypomina, że wysoki współczynnik zależności energetycznej UE stanowi wyzwanie dla otwartej strategicznej autonomii, co zmusza nas do przyspieszenia transformacji energetycznej; podkreśla, że siła rynkowa UE, jej wartości i przywiązanie do współpracy, sprawiedliwości, wzajemności i handlu opartego na zasadach powinny stanowić podstawę takiej otwartości;

43. zdecydowanie zaleca, aby UE poszukiwała nowych partnerstw z partnerami o podobnych poglądach oraz konsolidowała istniejące partnerstwa; uważa, że fakultatywne porozumienia handlowe z ograniczoną liczbą partnerów, koncentrujące się na kwestiach strategicznych, oferują lepszy i bardziej konkretny sposób wdrażania koncepcji otwartej strategicznej autonomii i zyskałyby poparcie społeczeństwa obywatelskiego;

44. podkreśla jednak, że w przypadkach, w których współpraca nie jest możliwa, UE powinna realizować swoje interesy za pomocą autonomicznych środków służących ochronie jej wartości i zwalczaniu nieuczciwych praktyk handlowych zgodnie z prawem międzynarodowym;

45. z zadowoleniem przyjmuje potwierdzenie multilateralizmu w przeglądzie polityki handlowej i przedstawione kompleksowe propozycje dotyczące koniecznej dogłębnej reformy WTO w odniesieniu do wszystkich jej funkcji;

46. podziela nacisk położony przez Komisję w jej wizji reformy WTO na ożywienie gospodarcze, zrównoważony rozwój, likwidację niesprawiedliwych dotacji państwowych i handel cyfrowy oraz wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań w celu realizacji jej programu, w tym celów dotyczących płci, praw człowieka i norm pracy;

47. podkreśla znaczenie zapewnienia szybkiego powiązania WTO z innymi organizacjami systemu wielostronnego, takimi jak WHO, osiągnięcia konsensusu w Genewie, zagwarantowania, że organizacje międzynarodowe będą wspólnie pracować nad sprostaniem globalnym wyzwaniom oraz zakończenia negocjacji w sprawie dotacji dla rybołówstwa podczas 12. konferencji ministerialnej WTO;

48. podkreśla znaczenie inicjatywy WTO dotyczącej handlu i klimatu oraz ponawia swoje poparcie dla umowy w sprawie towarów środowiskowych; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście podejście nowej dyrektor generalnej WTO i oczekuje, że Komisja zdecydowanie poprze ją, aby nadać nowy impet organizacji, tak aby mogła ona sprostać wyzwaniom stojącymi obecnie przed wielostronnym systemem handlowym;

49. podkreśla znaczenie skutecznego rozstrzygnięcia sporów dla zapewnienia stabilności i przewidywalności w wielostronnym systemie handlu oraz potrzebę rozwiązania obecnej sytuacji dotyczącej organu apelacyjnego we współpracy ze Stanami Zjednoczonymi, aby przywrócić jego funkcjonowanie i w ten sposób zapewnić możliwość właściwego rozstrzygnięcia sporów handlowych; zwraca się do Komisji, by w ramach inicjatywy WTO dotyczącej handlu i klimatu zaproponowała, w stosownych przypadkach, włączenie ekspertów środowiskowych w kontekście rozstrzygnięcia sporów;

50. podkreśla, że ożywienie funkcji negocjacyjnej WTO odegra kluczową rolę w każdej istotnej reformie tej organizacji; zauważa w szczególności potrzebę zajęcia się zakłóceniami konkurencji spowodowanymi przez subsydia przemysłowe i przedsiębiorstwa państwowe, zwłaszcza w Chinach, i zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosków w celu identyfikacji i rozróżnienia poszczególnych rodzajów subsydiów w zależności od ich wkładu w realizację uzasadnionych celów publicznych;

51. podkreśla, że aby ożywić funkcję negocjacyjną WTO, UE musi współpracować z partnerami o podobnych poglądach, by znaleźć płaszczyznę porozumienia dla reformy WTO w jak najszerszym sensie; potwierdza, że istotne postępy w reformie WTO wymagają szerokiego porozumienia i koalicji partnerów o podobnych poglądach; wzywa Komisję do dalszego angażowania się w fakultatywne negocjacje stanowiące krok w kierunku zawarcia porozumień

Środa, 7 lipca 2021 r.

wielostronnych; popiera wniosek Komisji dotyczący rozpoczęcia negocjacji na temat fakultatywnego porozumienia w sprawie neutralności konkurencyjnej z partnerami o podobnych poglądach; jest przekonany, że przywództwo UE i współpraca transatlantycka mają kluczowe znaczenie dla powodzenia każdej znaczącej reformy WTO;

52. wzywa Komisję do aktywnego poszukiwania rozwiązania problemu rozbieżności między poziomem rozwoju a poziomem zobowiązań podjętych w ramach międzynarodowego systemu handlowego; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na kraje rozwijające się i ich szczególne potrzeby w odniesieniu do wzrostu gospodarczego, zrównoważonego rozwoju i reformy WTO;

53. zwraca uwagę na zasadnicze znaczenie zajęcia się w trakcie następnej konferencji ministerialnej WTO systemem sankcji zapobiegających sytuacji, w której za skutki naruszania międzynarodowych zasad handlowych przez niektórych członków płacą sektory, a nie podmioty odpowiedzialne za brak zgodności;

54. podziela sugestię zawartą w przeglądzie polityki handlowej, że grupa G-20 powinna zacieśnić współpracę i koordynować wysiłki w obszarze neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla i innych aspektów Zielonego Ładu; podkreśla jednak, że aby podejście to było skuteczne, niektórzy członkowie grupy G-20 będą musieli zwiększyć swoje zobowiązania w zakresie redukcji emisji; wzywa Komisję do zapewnienia skutecznego mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂;

55. popiera nową, perspektywiczną agendę transatlantycką, opartą na wspólnych interesach oraz wspólnych wartościach i celach, mającą na celu zrównoważenie rozwoju współpracy gospodarczej i handlowej w regionie Pacyfiku, aby osiągnąć znaczącą reformę WTO i znaleźć wspólne rozwiązania wspólnych problemów;

56. uznaje jednocześnie, że nadal istnieją pewne rozbieżne interesy; zachęca zarówno Komisję, jak i administrację USA do ścisłej współpracy w nowym politycznym kontekście, aby zapewnić równe warunki działania dla przedsiębiorstw w celu zwiększenia dostępu do rynku dla firm z UE, do dalszego analizowania porozumień o ocenie zgodności i wyeliminowania ceł przemysłowych, do uzgodnienia ambitnych norm socjalnych, technologicznych i środowiskowych oraz do wzajemnego wykorzystywania doświadczeń w celu bardziej skutecznego promowania takich norm na arenie światowej;

57. wzywa obie strony do rozwiązania dwustronnych sporów handlowych, popiera zawieszenie ceł w sporze Airbus-Boeing i domaga się trwałego rozwiązania tej kwestii w celu znalezienia rozwiązania kwestii podatków cyfrowych; wzywa USA do usunięcia sekcji 232 dotyczącej taryf na stal i aluminium;

58. apeluje o podejmowanie wspólnych wysiłków w celu ukierunkowana polityki handlowej na pracowników i przedsiębiorstwa, aby wyjść z pandemii, przyspieszyć odbudowę gospodarczą i ułatwić handel szczepionkami i podstawowymi produktami leczniczymi; przypomina, że powinniśmy współpracować, aby osiągnąć znaczącą reformę WTO i przywrócić funkcjonowanie organu apelacyjnego; zachęca obydwie strony do przestrzegania zobowiązań WTO w ramach Porozumienia w sprawie zamówień rządowych oraz do znalezienia wspólnych rozwiązań wspólnych problemów, ale podkreśla potrzebę podejmowania autonomicznych działań przez UE w razie potrzeby;

59. popiera wspólny komunikat pt. „Nowa agenda UE–USA na rzecz globalnych zmian” oraz domaga się szybkiego ustanowienia nowej Rady UE–USA ds. Handlu i Technologii; wzywa do ścisłej współpracy UE–USA w dziedzinie powstających i przełomowych technologii, w tym wspólnych ograniczeń wywozowych i przywozowych względem państw autorytarnych;

60. wzywa Komisję do umieszczenia handlu, klimatu oraz powiązanych reform w centrum stosunków transatlantyckich, a zarazem odnotowuje wysoki poziom ambicji wykazywany przez nową administrację USA w tej kwestii, który powinien opierać się na nowych podejściach, takie jak te wprowadzone w umowie handlowej między USA, Kanadą a Meksykiem (USMCA);

61. jest świadomy znaczenia stosunków handlowych UE z Chinami, które stały się w 2020 r. największym partnerem handlowym UE pod względem handlu towarami; wyraża głębokie przekonanie, że stosunki handlowe między UE a Chinami wymagają bardziej wyważonego i wzajemnego podejścia; podkreśla, że proces ratyfikacji kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami może się rozpocząć dopiero po osiągnięciu przez UE istotnych postępów w opracowywaniu odpowiednich i skutecznych autonomicznych środków, stosowanych w ramach wysiłków podejmowanych w celu przeciwdziałania praktykom zakłócającym rynek lub obrony strategicznych interesów UE, w tym zakazu produktów wytwarzanych przy użyciu pracy przymusowej, ulepszonego zestawu narzędzi ochrony handlu i działającego mechanizmu sankcji za łamanie praw człowieka;

Środa, 7 lipca 2021 r.

62. podkreśla, że ratyfikacja kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami jest nie do pomyślenia w kontekście zmieniającej się dynamiki szerszych stosunków UE-Chiny, i uważa za godną głębokiego ubolewania niedopuszczalną eskalację ze strony Chin polegającą na objęciu sankcjami wybranych posłów do Parlamentu Europejskiego i podmiotów europejskich, ponieważ prowadzi to do dalszej erozji zaufania i utrudnia współpracę dwustronną; podkreśla, że proces ratyfikacji kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami nie rozpocznie się, jeśli nie zostaną zniesione chińskie sankcje wobec posłów i organów Parlamentu Europejskiego;

63. podkreśla, że Parlament będzie uważnie kontrolował umowę, w tym jej postanowienia dotyczące zrównoważonego rozwoju, i przypomina Komisji, że gdy zostanie poproszony o zatwierdzenie umowy inwestycyjnej, będzie brał pod uwagę sytuację w zakresie praw człowieka w Chinach, w tym w Hongkongu;

64. wzywa Komisję, aby poczyniła postępy w zakresie umowy inwestycyjnej z Tajwanem, która będzie dowodem zaangażowania się na rzecz nawiązania znaczących stosunków handlowych i inwestycyjnych oraz do podjęcia niezbędnych kroków w kierunku przeprowadzenia oceny skutków, konsultacji publicznych i analizy zakresu przed końcem 2021 r.; przypomina o znaczeniu dwustronnego zorganizowanego dialogu, w tym w kwestiach związanych z multilateralizmem i WTO, technologią oraz zdrowiem publicznym, a także zasadniczej współpracy w obszarze kluczowych dostaw, takich jak półprzewodniki;

65. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie w przeglądzie polityki handlowej we współpracę z Afryką oraz wschodnim i południowym sąsiedztwem w skuteczny, zrównoważony i konstruktywny sposób; domaga się konkretnych działań w celu zacieśnienia stosunków UE z tymi partnerami, w tym w obszarze energii;

66. ponownie podkreśla znaczenie strategicznego i trwałego partnerstwa z Azją Południowo-Wschodnią i Indiami; w związku z tym wzywa Komisję do utrzymania zaangażowania w regionie i aktywnego promowania stosunków handlowych opartych na zasadach na rzecz kompleksowej i ambitnej strategii dotyczącej Indo-Pacyfiku;

67. wskazuje, że kryzys związany z COVID-19 zwrócił uwagę na znaczenie nowego partnerstwa z kontynentem afrykańskim, które wspiera integracyjne i zrównoważone podejście polityczne; podkreśla w tym kontekście, że należy zająć się kwestią redukcji i umorzenia długu; podkreśla, że UE musi aktywnie wspierać dywersyfikację wewnątrzafrykańskich łańcuchów wartości;

68. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie Afrykańskiej Kontynentalnej Strefy Wolnego Handlu (AfCFTA) jako instrumentu służącego aktywnemu wspieraniu regionalnej, gospodarczej i politycznej integracji Afryki i poprawie dostępu tego kontynentu do rynków światowych;

69. podkreśla znaczenie zaangażowania UE w nasze stosunki handlowe z Ameryką Łacińską i Karaibami, w tym z krajami i terytoriami zamorskimi; wyraża zaniepokojenie wpływem pandemii COVID-19, zwłaszcza na kobiety, w tym regionie;

70. wzywa wszystkie instytucje UE, by we współpracy handlowej i na rzecz rozwoju nadal nadawały pierwszeństwo rozwijaniu większej odporności na pandemię i zagrożenia zdrowia; wzywa Komisję do utrzymania w tym celu zorganizowanego dialogu z partnerami w powyższych regionach;

o

o o

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
